

متن پرسش

سلام علیکم: شهید مطهری در جمله ای در کتاب وحی و نبوت می نویسند که خدای قرآن برخلاف خدای فلاسفه یک موجود خشک و بی‌روح و بیگانه با بشر نیست. خدای قرآن از رگ گردن انسان به انسان نزدیکتر است، با انسان در داد و ستد است، با او خشنودی متقابل دارد، او را به خود جذب می‌کند و مایه آرامش دل اوست. بشر با او انس و الفت دارد، بلکه همه اشیاء او را می‌خواهند و او را می‌خوانند. تمام موجودات از عمق و ژرفای وجود خود با او سر و سرّ دارند، او را ثنا می‌گویند و تسبیح می‌کنند. منظور ایشان از این تفاوت خدای قرآن و خدای فلاسفه چیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: منظورشان همان‌هایی است که خود آن شهید بزرگوار به‌خوبی روشن کردند. آری! با نظر به قرآن این حالت را انسان تجربه می‌کند. در این مورد خوب است سری به جواب سؤال شماره‌ی ۲۷۴۰۵ بزنید. موفق باشید